

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Jednostce Wojskowej [...]

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2005 r.,

kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w O.

z dnia 29 października 2004 r., sygn. akt IV Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 29 października 2004 r. oddalił apelację pozwanej Jednostki Wojskowej [...] od wyroku Sądu Rejonowego w E. z dnia 27 lipca 2004 r. Wyrokiem tym powódka A. K. została przywrócona do pracy u pozwanej na warunkach pracy i płacy sprzed rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem z dnia 5 września 2003 r. oraz zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.940 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne i wywody prawne Sądu pierwszej instancji, z których wynikało, że z powódką będącą w ciąży rozwiązano umowę o pracę z uwagi na likwidację Garnizonowego [...] w E. Dowódca Jednostki Wojskowej na podstawie rozkazu dziennego Nr 198/2000 z dnia 3 października

2000 r. przejął na zaopatrzenie finansowe i logistyczne powódkę – pracownika cywilnego wojska z G. Konstrukcja art. 23¹ k.p. nie do końca przystaje do określenia „przejęcia na zaopatrzenie finansowe i logistyczne”, jednak należy przyjąć, że w przypadku pracowników jest jedyną konstrukcją, która umożliwia zapewnienie im prawidłowej ochrony, kontynuacji stosunku pracy oraz jasnego określenia, kto występuje po stronie pracodawcy. W ocenie Sądu Okręgowego doszło do likwidacji zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym a nie likwidacji pracodawcy w znaczeniu podmiotowym. Ponadto Sąd ten wskazał, że wszystkie decyzje w stosunku do powódki od 1 października 2000 r. wykonywał pozwany – Dowódca J.W.[...], co świadczy, iż właśnie strona pozwana była pracodawcą powódki, a nie Garnizonowy [...].

Strona pozwana wniosła kasację od powyższego wyroku.

Skarżonemu orzeczeniu zarzucała naruszenie przepisów postępowania, „które mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy”: art. 224 § 1 k.p.c. i 316 § 1 k.p.c. przez wydanie wyroku bez wyjaśnienia pojęcia „przejęcia na zaopatrzenie finansowe i logistyczne” mającego kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie, art. 227 k.p.c. – przez pominięcie dowodów w postaci limitów osobowych i finansowych przyznanych dla pozwanej i Garnizonowego [...], a także pominięcie w zaskarżonym wyroku wyjaśnień pozwanej dotyczących określenia „jednostka wojskowa”, „stosownie do decyzji 62/MON Ministra Obrony Narodowej z 05.07.1994 r. wprowadzającej Regulamin Ogólny Sił Zbrojnych RP (Sztab Gen. 1426/94) oraz pomocniczo Rozkazu nr 19 Dowódcy P. Okręgu Wojskowego”. Zarzucała także naruszenie prawa materialnego art. 3 Kodeksu pracy, wskutek uznania, że Garnizonowy [...] nie miał cech pracodawcy.

Jako okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji skarżąca wskazywała występowanie istotnego zagadnienia prawnego, sformułowanego „czy w warunkach struktur MON – Oddział Gospodarczy będący dysponentem środków budżetowych III stopnia i zaopatrujący finansowo i logistycznie samodzielne jednostki organizacyjne Sił Zbrojnych – jest pracodawcą dla zatrudnionych w tych jednostkach pracowników, czy też jednostki te spełniają kryteria pracodawcy (zakładu pracy) samodzielnie?”

Kasacja zawiera wniosek o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę wyroku poprzez oddalenie żądań powódki w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna. Odmowa przyjęcia kasacji do rozpoznania nie może nastąpić, gdy zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania (art. 393 § 2 k.p.c.).

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania skarżąca wskazywała występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne. Podnoszenie tej okoliczności uzasadniającej przyjęcie kasacji do rozpoznania, powinno odnosić się do określonego przepisu prawa, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, nie może sprowadzać się do odpowiedzi na zarzuty skarżącego skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia, ani też odpowiedzi na pytania retoryczne. Zdaniem Sądu Najwyższego, zagadnienie sformułowane przez stronę skarżącą w kasacji stanowi jedynie pozór zagadnienia prawnego. Stosownie do art. 3 Kodeksu pracy, pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. To, czy danemu podmiotowi przysługuje kompetencja zatrudniania pracowników jest kwestią faktu, a nie prawa.

Nie stwierdziwszy by zaskarżone orzeczenie oczywiście naruszało prawo, ani zostało wydane w warunkach nieważności postępowania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.